

Tuần Báo Vô Vi

31 tháng 12 năm 2023

Số 688

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chơn lời là sao?
- 2) Tiến hóa bằng cách nào?
- 3) Tại sao phải đau khổ?
- 4) Xuống địa ngục khổ bao lâu?
- 5) Quy nguyên bằng cách nào?
- 6) Rõ hành trình bằng cách nào?
- 7) Quý yêu Trời bằng cách nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 06-04-2006 3:00 AM Hỏi: Chơn lời là sao? Đáp: Thừa chơn lời là sự thật. Kệ : Tiến hành đắc pháp là nói thật Khai triển quân bình tiến tới luôn Cảm thông Trời Đất chẳng tréo tròng Duyên Trời tận độ trong tiến hóa.	2) Montréal, 07-04-2006 3:10 AM Hỏi: Tiến hóa bằng cách nào? Đáp: Thừa tiến hóa bằng đời lẫn đạo. Kệ : Khai thông trí tuệ khỏi ước ao Thành tâm tận độ người đau khổ Khai triển chính mình niệm Nam Mô Cần khôn vũ trụ chuyển tự vô.
3) Montréal, 08-04-2006 3:15 AM Hỏi: Tại sao phải đau khổ? Đáp: Thừa tại vì thiếu tu. Kệ : Mê lầm tự tạo thêm đau khổ Trí tâm không khai duyên không có Tự mê lộn xộn tạo nắm mờ Chôn thân trong khổ xuống địa ngục.	4) Montréal, 09-04-2006 3:20 AM Hỏi: Xuống địa ngục khổ bao lâu? Đáp: Thừa xuống địa ngục khổ triển miên. Kệ : Tan thương khóc khổ rên âm ỉ Trí tuệ không thông trong động loạn Khổ hành tự thức gieo duyên tốt Cần tu tiến hóa quý thương Trời.
5) Montréal, 10-04-2006 3:30 AM Hỏi: Quy nguyên bằng cách nào? Đáp: Thừa quy nguyên bằng cách hành chánh pháp. Kệ : Khai thông trí tuệ pháp phân minh Duyên Trời tận độ trong pháp trình Thành tâm học hỏi tìm chơn lý Sửa mình tiến hóa rõ hành trình.	6) Montréal, 11-04-2006 3:35 AM Hỏi: Rõ hành trình bằng cách nào? Đáp: Thừa rõ hành trình bằng cách thực hành chánh pháp. Kệ : Thực hành chánh pháp rõ cách tu Duyên đạo tình đời không lẫn lộn Quy nguyên thiền giác rõ sang tối Tâm tu tự thức duyên may Trời độ.
7) Montréal, 12-04-2006 3:50 AM Hỏi: Quý yêu Trời bằng cách nào? Đáp: Thừa quý yêu Trời bằng cách tu chánh pháp. Kệ : Mênh mông Trời Đất thông thiên địa Học hỏi không ngừng tự giác mê Triển miên Trời độ không ngừng nghi Thực hành chánh pháp năng tu trì.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 1 (tiếp theo)

...

Thế gian này chỉ có một đạo tình thương và đạo đức. Thương mình mới chịu tu, khai mở được thanh tịnh mới biết đạo đức là cái gì. Biết con đường đi tiến hóa bằng cách nào cho thích hợp và dễ dứt khoát không bị lưu luyến ở nơi cảnh tạm nữa. Lúc nào cũng vui trong thanh tịnh. Quý thương chính mình mới biết quý thương vạn linh cùng Trời Phật. Trời Phật đã dày công, dứt khoát vượt khỏi sự lôi cuốn của trần gian, mới xứng đáng là Trời Phật trong thanh tịnh, từ bi và đại bi tận độ quần sanh. Lúc nào cũng ban chiếu cho quần sanh sống trong một cảnh sống an vui đầy đủ, không có thiếu thốn.

Nhưng mà làm người vì tâm tối, phần hồn giam trong cái thể xác. Tiểu Thiên Địa này tâm tối. Tham nó càng tham thêm. Xây dựng trong tham dục chớ không có giải thoát. Chỉ có người tu dứt khoát mới giải thoát. Tu mà không đạt tới quân bình thì rất khó dứt khoát. Chúng ta tu đạt tới quân bình, hiểu được nguyên lý của Trời Đất và chính bản thân, thì sự liên hệ không ngừng nghỉ, tiến hóa tới vô cùng, khỏe mạnh. Điển lành của càn khôn vũ trụ lúc nào cũng hỗ trợ cho thân xác được an khương, tự tại trong thanh tịnh tu tiến.

Chúng ta đêm đêm ngồi thiền là làm việc với Thượng Đế. Thượng Đế là làm việc với tất cả những sự thanh nhẹ nhứt của cả càn khôn vũ trụ, cho nên chúng ta mới sớm thanh tịnh được. Mỗi một giờ thiền của chúng ta là giờ làm việc, chớ không phải giờ chơi giỡn đâu. Chúng ta phải nghiêm chỉnh như vậy thì con ma lười biếng trong thể xác nó mới tự động rời khỏi thể xác và siêng năng tu tiến. Mới thấy nhiệm vụ

của nó đêm đêm phải làm mới tiến. Đêm đêm không hành thì không bao giờ tiến.

Cho nên, mọi người tu Vô Vi đều ân cần làm việc. Thấy chính chúng ta đang làm việc cho cả càn khôn vũ trụ; không phải làm việc cho chính mình. Lúc nào cũng học từ bi và thực hiện từ bi. Mở rộng đường đi cho phần hồn sau khi lìa khỏi xác. Việc làm có ý nghĩa. Đêm đêm làm như vậy là lo cho tương lai của phần hồn. Không bị tội phước, không bị ràng buộc bởi những sự sai lầm mà chính mình đã tạo nhiều kiếp.

Cho nên tu thì mới vượt khỏi. Không tu không cách nào tháo gỡ được những sự rối ren trong nội tâm, mà tiến hóa về chơn thức sẵn có của chính chúng ta. Từ đó chúng ta mới có cơ hội tiến tới ánh sáng vô cùng ở cõi trên. Sẽ không còn lo âu và dứt khoát tất cả những sự ràng buộc trong nội tâm. Tiến trong sự thanh nhẹ an bình. Khắp thế gian, nhơn loại mọi người ý thức được nguyên lý của Trời Đất thì cuộc vui nó sẽ bùng dậy. Vui biết là bao nhiêu. Nhìn nhau trong xây dựng; không có nhìn nhau trong mưu lợi.

Người tu Vô Vi có cơ hội hợp mặt với nhau trong mỗi đại hội, là trong cái tinh thần xây dựng. Nhìn nhau coi thử người này có thiên tốt không? Mặt tươi mắt sáng không? Đó là cũng đủ trả lời cho chúng ta, chỉ dẫn cho chúng ta đường phải đi. Cho nên chúng ta luôn luôn có đại hội chung vui. Huynh đệ có cơ hội bạc bần bất cứ ở góc trời nào trong tinh thần xây dựng dẫn tiến, tu tâm sửa tánh rõ ràng.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Nhân dịp đầu năm 2024, ban Biên Tập kính chúc quý bạn đạo Vô Vi một năm mới tràn đầy sức khỏe và tu hành tinh tấn.

Nay kính,

Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 2 tháng 5 năm 1970

Thân hình chủ điểm tinh ba hóa
Sắc khí tương chiêu lý trí hòa
Tạo tác chơn hành minh thiện giải
Sắc không không sắc luật an bài.

Tu không gom điểm là sai
Soi hồn tập hợp ngày ngày không ly
Pháp luân thường chuyển hợp thì
Giải thông nội tạng sân si không còn
Tu lâu điểm hợp vòng tròn
Nói năng thông suốt khỏi còn si mê
Năm trần, lưỡng lục chỉnh tề
Tuân theo thượng lệnh hướng về Phật Tiên
Việc làm phát triển triền miên
Tu không giờ rảnh nói liên thiên cơ
Phóng thân từ phút từ giờ
Chung vui thắng cảnh thoát mơ cõi trần
Có không không có chẳng cần
Thế gian tạm bợ phân trần làm chi
Ước mong các bạn gắng ghi
Công phu gắng luyện thân thì mới yên.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

113. CHUYỆN CON CHÓ RỪNG (Tiền Thân Sigala)

Ngươi tin chó rừng say...,

...
Rồi một Bà-la-môn đang đi đến rửa mặt; thấy người ấy, con chó rừng suy nghĩ: “Các Bà-la-môn hay tham tiền, ta phải đánh trúng vào tánh tham lam ấy để họ dẫu ta giữa nách, che ta với áo ngoài và đưa ta ra ngoài thành”. Với giọng người, nó nói:

- Này Bà-la-môn!

Vị Bà-la-môn quay lại hỏi:

- Ai kêu ta đó?

- Chính là tôi Bà-la-môn.

- Có chuyện gì vậy?

- Này Bà-la-môn, tôi có hai trăm đồng tiền vàng. Nếu bạn dẫu tôi giữa nách, che tôi với áo ngoài, không cho một ai thấy và có thể đưa tôi ra ngoài thành, tôi sẽ cho bạn hai trăm đồng tiền vàng ấy.

Bà-la-môn vì tham tiền nên nhận lời, làm đúng như lời dặn, đưa con chó rừng ra ngoài thành.

Đi được một lát, con chó rừng hỏi:

- Này Bà-la-môn, đây là chỗ nào?

- Chỗ ấy, chỗ ấy.

- Hãy đi thêm một lát nữa.

Như vậy, nó thúc đẩy vị Bà-la-môn nhiều lần, cho đến khi ra nghĩa địa lớn. Khi ấy, con chó rừng nói:

- Hãy thả tôi xuống đây.

Vị Bà-la-môn thả nó xuống, chó rừng nói:

- Này Bà-la-môn, hãy trải cái áo ngoài ra.

Vì lòng tham, kẻ ấy trải áo ngoài ra. Chó rừng lại nói:

- Này Bà-la-môn, hãy đào gốc cây này.

Và khi Bà-la-môn đang đào đất, con chó rừng leo lên cái áo ngoài, đi đại tiện trên năm chỗ, bốn góc và chính giữa, bôi phân cho nhớp, rồi đá cho ướt và bỏ đi vào rừng.

Bồ Tát đứng trên chỗ chĩa ba của cây, đọc bài kệ này:

Ông tin chó rừng say,

Hỡi Bà-la-môn ơi!

Trăm tiền ốc chả có,

Đâu có hai trăm vàng?

Sau đó, Bồ Tát nói với vị Bà-la-môn:

- Này Bà-la-môn hãy đi tắm và giặt áo ngoài của ông.

Nói xong, Bồ Tát biến mất. Vị Bà-la-môn nghe vậy, biết mình đã bị lừa, và sầu muộn bỏ đi!

Sau khi kể pháp thoại này xong, bậc Đạo sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, con chó rừng là Đề-bà-đạt-đa, còn vị thân cây là Ta vậy.

(còn tiếp)

